

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 75 ANULU XXI.

Sabiu, in 16/28 Septevre 1873.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la e. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adrese catre expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratela se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“

pre patrariulu din urma (Octovvre—Decemvre) alu anului 1873. — Pretiulu abonamentulu pre 1/4 de anu e:

Pentru Sabiu 1 fl. 75 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-unguresca 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate, 3 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugati a nu intardia cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugamu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandamu on. publ. avisurile postale, (**Posta-Utalyany. — Post-Anweisung.**) ca impreunate cu spese mai putiene si ca mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune la

Editura „Telegrafulu Romanu“ in Sabiu.

Inaltu Presantiei Sele Parintelui Procopiu Ivacicovicu

noului Archiepiscopu si Metropolitu alu romaniloru greco-orientali din Ungaria si Transilvania.

Quem virum aut haeroa lyra vel acri
Tibia sumis celebrare Cho.
Quem deum? Horatiu.

Biserica romana de doliu adi e lipsita,
Si bucuria noua in fatia i s'a ivitu
Caci turm'a mare blanda, de nou e pastorita;
De Tine pastoriu bune, parinte preiobitu!

Doreea i-a fostu mare, candu mortea far' crutiare
Rapi se pre-alu Teu frate barbatu nemuritoriu,
Dar' adi ea liniscita, sta'n mare acceptare;
Si a ei sperantia este depusa'n viitoriu.

Pricepi a Ta chiamare, si a ei greutate,
Pasindu pre cale drepta unu spriginu vei asla,
In turm'a-Ti credincioasa setosa de dreptate
Padiendu a sele drepturi in veci nu Te-a uitá!

Alesu de a Ta turma, pasiesce la lucrare
Lumina respandesce, lumina'n tre poporu,
Sa veda calea drepta, o cale de scapare,
Carea ga-lu mantuiesca din marea releloru.

Aradu, 13/25 Septevre 1873.

Alessandru Petrovicu,
clericu.

Majestatea Sea Imperatulu si Regele dupa cum audimu se indura pregratosu a denumi pre Presantia Sea Archiepiscopulu si Metropolitulu Procopiu Ivacicovicu consiliariu intimu alu Majestatii Sele.

Festivitatea instalarei.

Inaltu presantiei Sele a P. Archiepiscopu si Metropolitulu Procopiu Ivacicovicu.

Sabiu in 16/28 Septevre 1873.

Dupa cum anuciasemu cu alte ocazioni Inaltu presantitalu Parinte Archiepiscopu si metropolitulu nou alesu de congressulu nationalu bisericescu alu romaniloru de religiunea gr. or. din Ungaria si Transilvania se departase dupa alegere spre a depune juramentulu de fidelitate in manile Majest. Sele.

Reintorcendu-se spre loculu nouei sele resiedintie si unde se asla congressulu in permanentia si aflandu-se despre acesta reintorcere s'au facutu indata dispusetiuni pentru o intempinare demna de unu prelatu asiá inaltu alu bisericeii. Si asia eri,

sambata inca insainte de noue ore insainte de amedi in unu numeru mare de trasuri, se indreptara spre gara locale membrii congressulu cu P. Archimandritu si Vicariu archiepiscopescu Nicolau Pope'a din partea archidiecesei si cu P. Protopresbiteru Ioanu Metianu ca comissariu congressuale in frunte. La gara se mai aflara unu numeru insemnatu de calareti din protopresbiteratele I si II ale Sabiului.

La sosirea trenulu, in care dupa cum amu intielesu se asla si Escel. dlu ministru pentru operarea tieei Bela Szende, dlu comisariu congressuale intempina pre Escelentia Sea cu o cuventare bine aleasa pentru ocaziunea acesta, la carea Escelentia Sea miscatu respunde in termini forte parintiesci. Dupa acesta fiindu Escelentia Sea postitu de P. Archimandritu si Vicariu archiepiscopescu ocupá locu in trasura archiepiscopesca, in carea fu acompaniatu de precuviosia sea pana in resiedintia archiepiscopesca. Aci junimea din institutu nostru archidiececanu si reuniunea sodaliloru cu stindardulu ei formeza spalire, iera la intrare este intempinatu de consistoriulu archidiececanu sub conducerea P. Archimandritu si Vicariu archiepiscopescu.

In aceea-si di dupa amedi congressulu se adona in conferintia spre a se intielege asupra festivitatiei de astadi.

Astadi, la 7 ore diminetia se incepe servitiulu Ddiescu de diminetia (totrenia). Dupa finirea acesteia se deschide siedintia congressulu, in carea se cetescu actele respective la alegerea si intarirea alegerei de metropolitu si Archieppu. Escelentia Sea Presantitalu P. Archieppu si Metropolitu respunde si aici celoru celu intempinara cu iubirea-indatata.

Dupa cetirea acestora si formal'a instalare a nou alesulu se incepe indata Sa Liturgia de multiamita sub pontificarea Escelentiei Sele Presantitalu Archieppu si Metropolitu.

Urméza apoi presentarile corporatiuniloru bisericesci civile si militare.

Dupa amedi va fi unu banchetu de 120 persone la care se voru radica urmatorele toast: 1. pentru Majest. Sea Imperatulu si Regele; 2. pentru Presantia Metropolitulu si Archieppulu; 3. pentru Inaltulu regnu; 4. pentru armata si 5. pentru concordia intre confessiuni si nationalitati*).

Ce-va mai multa lumina.

(Urmare.)

In 4 Maiu ajunsu telegramulu lui Barral din Berlinu la Lamarmora, care areta signarea mandatulu datu de regele Prussiei, de a pune 150,000 soldati pre picioru de bataia. „Bismark, dice telegram'a“ a vorbitu despre incercari secrete din partea agentiloru diplomatice, cari tienteau la negotiari intre Austria si Italia cu privire la cederea Venetiei. Totu odata se vorbitu si de unu proiectu de congressu, pre care l'a facutu Anglia catre Francia si Italia, care aru poté aduce o intardiere.

In 5 Maiu telegrafá Lamarmora din Florentia, dupa ce a primitu dela Nigra din Parisu scirea, ca Austria a datu imperatorelui Franciei declaratiunea formala de a cede Venetia, sub conditiunea, de a se desdauna dela Prussia, ca a primitu depesi'a, ascapta in nerabdare pre curieru, si crede, ca e o cauza de onore si loialitate, a nu se desface de Prussia, mai alesu fiindu ca e armata si a datu catre tote poterile declaratiunea, ca va ataca pre Austria, candu acesta ne va ataca. De ore-ce tractatulu espira in 8 Iuliu, lucrulu se pote regula prin unu congressu. Imperatulu se nu-si uite, ca elu ne-a recomandat tractatulu cu Prussia.

Cu capitulu patruspediece incepe comedia congressulu chiematu, pre carea Napoleonu voia se o inscenedie in lun'a lui Maiu. Italia declara din

capulu loculu, ca va veni la congressu pre langa conditiunea de a nu desarma. O asemenea declaratiune urma mai tardu din Berlinu. Depesi'a lui Barral din 19 Maiu dice cu privire la acesta: „Bismark a diso, ca tote aceste nu duce la nimic, ne lasa inse tempu pentru terminarea armarei, si dela congressu vomu merge la bataia.“

Intre declaratiunea Italiei si a Prussiei, ca voru intrá in congressu, se latiesce in Londonu faim'a, ca Austria voiesce se ceda Venetia la Francia. Necajitu amaru de acesta Lamarmora in o telegrama catre Nigra dice, ca deca trebuia sa se cedeze Venetia, ea trebuie sa vina la Italia prin sufragiulu universalu si nu la Francia prin cessione — mai bine resbelu decatu „o atare resolvire.“ Francia sa se multiamesca cu aceea, ca a dato ansa Austriei de a intrebuintia sufragiulu universalu. Pana ce se termina comedia cu congressulu spre rusinea lui Napoleonu, carele singuru are unu interesu la acesta, generalulu Govone scrie din Berlinu epistole volunose catre Lamarmora, visitandu candu pre Moltke candu pre Bismark. Moltke vorbia cu respectu de poterea armata a Austriei si dicea, ca resbelulu imininte va fi decietoriu pentru sortea Prussiei, inse de planurile sele strategice nu aminti nimic. Cu Bismark vorbia Govone de referintiele prusso-franceze, firesce numai academicamente. Bismark se plange asupra agentiloru diplomatice ai lui Droinu de Lhuys, caci ei aru agita in favorulu Austriei, pre candu imperatulu are o politica contraria Austriei. Si compensatiunile ce avé a se da Franciei fara objectulu acestei convorbiri (divagazione academica). La observarea lui Govone, ca Prussia inca pote da o bucata de tierra Franciei dupa esemplu Italiei, respunde Bismark, ca nu crede in posibilitatea unei negotiari. Lamarmora cetindu epistolele tramisulu seu suride: intentiunea cu Francia nu e de lipsa, cu Austria va fi elu singuru gata.

Si capitulu cincispediece se ocupa cu manevrele diplomatice insainte de congressu. Ambasadorulu italianu din Petropole anucie, ca Rossi'a doresce sa intre in congressu pre langa unele schimbári redactionali din formularulu conchiematoriu. Se constata, ca Anglia ca si Russia nu primesco garantia pentru poterea lumésca a ponteficelei.

Barral scrie din Berlinu, ca regele nu crede in reusirea unu congressu, si Napoleonu doresce curmarea certeloru intre ombele poteri germáne, voiesce inse a vedé Venetia in manile Italiei.

In 24 Maiu telegraféza Govone cu grab'a, ca Prussia va causá erumperea resbelulu pre la inceputulu lui Iuniu pre candu Nigra scrie din Parisu, ca invitarea la congressu amendata dupa proiectulu rusescu va merge la Florentia. Asemenea invitare a trimisu si Anglia, Austria voia sa vina in congressu numai cu conditiunea, deca nu se va discuta cessione Venetiei.

Pentru a face complicarea deplina Turcia declara intentiunea, de a intreveni in Romani'a.

In urm'a impartasitoru noue despre zelulu pentru resbelu ala Prussiei Lamarmora se teme, ca nu se va realisa idea de congressu, pre candu Napoleonu totu tandalia cu acesta idea. Bismark se exprima „cu multa nemultiemire“ catre Barral, ca imperatulu francesiloru voiesce pacea cu orice pretiu. Bismark a declarat lui Govone inca inainte, ca deca Francia nu va voi, resbelulu e imposibilu. Schimbarea acesta in Parisu facu pre Bismark sa accepte invitarea oficiala la congressu, inse cu o durata scurta.

In capitulu alu siesespediecelea se areta, ca realizarea congressulu a devenitu imposibila pentru ca Austria voia sa ia parte numai pre langa conditiunea deca cessione venetiana nu se va lua la resolvire in acelu congressu. Lamarmora se provoca la cartea verde.

In urm'a responsulu din partea Austriei Gor-

*) In nrulu venitoriu mai pre largu.

Red.

ciakoff a întrebatu în Londonu și Parisu, ca mai poté avé idea de congressu vre-unu scopu. Bismark întreba pre Itali'a, ca mai speréza inca în conferinția și „e adevératu, ca Itali'a are de cugetu a atacá în 10 Iuniu ?

Lamarmor'a aréta, ca acésta întrebare sta în contradicere cu declarațiunile de mai înainte ale Italiei și vrea sa scia, ca Berlinulu a cautatu o conspiratiune cu parti'a revoluționaria din Itali'a și acésta și-o baséza pre acea impregiurare, ca organele partitei erau mai informate chiaru decâtu densulu. Elu nu se teme, decâtu de unu coupu alu garibaldianiloru la granitie. În 2 Iuniu telegraféza la Berlinu lui Barral: „Noi nu vomu luá inițiativ'a la ostilitati. Voluntarii suntu în mân'a regimului și noi garantámu pentru densii. Déca unii voru încercá vre-o lovituro, se voru lasá sortitei lor. Spune acésta lui Benedetti.“ La o întrebare alu Usedomu respunde Lamarmor'a, ca Itali'a nu a cugetatu nici cându la unu atacu. Barral telegraféza, ca Bismark scie bine ca noi nu vomu atacá, inse elu voiesce sa ne impinga înainte sperându ca va rapí cu sine și pre regele după noi, carele e necesolutu și negociéza în secretu cu imperatul Austriei de-si fâra resultatu. Doue depesie a lui Govone constatéda mai detaiatu acésta siovaire în Berlinu. Barral spune parerea sea lui Bismark, ca violarea tractatului de Gastein și dechiaratiunea Austriei, de aduce cestiunea archiducatorulu în adunant'a confederatorulu, potu servi de unu „casus belli“ iustificatu.

Acésta fu adevérulu lucrului ! Barral fu unu diplomatu finu, dara Bismark nu vru se scie de acéstu proiectu nimicu, cá sa fia bine.

Asiá merse joculu cu latera magica mai departe. Drouin de Lhoys dechiará lui Nigr'a în 4 Iuniu, ca respunsulu Austriei face imposibila conferinția. Gorciakoff și Clarendon se dechiará asemene. Nigr'a telegraféza ca Napoleonu e furiosu asupr'a Austriei, Drouin de Lhoys sfatuesce, a nu se face nice unu marsiu înainte și Goltz dice ca ostilitatile Germaniei voru incepe cu ocupatiunea Holsteinului. Pre tempulu acésta dechiará diet'a confederatorulu, ca cestiunea Holsteiniana o privesce de afacere germana, cestiunea reformei de un'a interna și ca cestiunea italiana atinge interese germane.

Lamarmor'a telegraféza la Parisu, ca miscările austriaciloru în Veneti'a lu nelinicescu, ca Napoleonu, după cum a întielesu, e furiosu acum asupr'a confederatiunei germane. Poterile dechiará, ca congressulu nu e de nici unu folosu și regele Wilhelm se plânge cátra tiarulu asupr'a nesuccederii încercârilor de impacare. Launay scrie din Petropole, ca ventulu se întorce contra Austriei. Ambasadorulu italianu anuncia din Munichu, ca Pfordten

a dechiaratu : Bavari'a se va dechiará contr'a parti'e atacatorié.

Dupa ce a cadutu ide'a congressului Gramontu merge cu misiune deosebita la Vien'a, sa céra cederea Venetiei, în care casu Franci'a asigurá neutralitatea sea. După o telegrama alu Nigr'a se paré ca ide'a resbelului n'a petronsu în tóte cercurile din Berlinu. Bismark staruá sa nu se reapuce iera ide'a congressului. În Berlinu erau perpleși pentru unu pretestu și Bismark întetiá pre cabinetulu din Florenti'a sa iee inițiativ'a. Napoleonu desvátuia dela acésta. Lui Bismark nu-i remase alt'a decâtu a „rapí cu sine pre regele“, ceea ce în 8 Iuniu se paré ca i-a și succésu, cáci Barral scrie despre o audientia avuta la regele Wilhelm în diu'a aceea : Majestatea 'mi dice, ca momentulu cându sa se încépa campania e numai o întrebare de di, ca are incredere în dreptatea causei și în virtutea armatei sele. Acum după ce Austri'a n'a voitu congressulu și a calcatu tractatulu dela Gastein scie lo-mea, cine e atacatoriulu.“ În glasulu seu erá unu ce tristu și se vedé hotarirea unu omu supusu sortitei. La dorinti'a mea de alu vedé reitorcendu triumfatoriu, elu 'mi díse, ca viéti'a și victori'a suntu în mânile celui de susu.

În Parisu și Florenti'a se credea ca Austri'a va învinge pre Prussi'a, de aceea sfatuesce Nigr'a în 8 Iuniu, după sioptirile lui Napoleonu, pre Lamarmor'a : Determinezé d-ta pre Bismark, sa scóta sabi'a și déca va erompe resbelulu, atunci se lucrati repede, asiá cá cându nu a-ti sci de pasulu întreprinsu de imperatul în Vien'a spre a ne asigurá Veneti'a la casu cându Austri'a va învinge.

Esperinti'a dovedí lui Lamarmor'a, ca elu avé de a portá numai la parere unu resbelu.

Perplesitatea lui Bismark pentru unu casus belli crescea din ce în ce. Barral scrie în unu telegramu la Florenti'a, ca Bismark e tare necesitu asupr'a baronului Manteuffel, carele în locu de a pasi înainte contr'a Austriaciloru, la intrarea sea în Holstei se decorá cu cununile de flori de generalulu Gablenz și lasá sa tréca ocaziunea provocârei unu conflictu. Noi numai prin conchiemarea staturiloru mai potemu provocá unu conflictu, inse și în acésta sperantia s'a insielatu Prussi'a la intronirea staturiloru în Itzehoe.

Acum începura intrigile inițiate din tuilerie pentru a gasí unu casus belli. Precându Napoleonu avé în busonariu asigurarea Austriei ca va cede Veneti'a, Nigr'a trebuia se telegraféze la Florenti'a, ca acésta n'a schimbatu nimicu în programa, după carea Itali'a trebuia sa impinga pre Prussi'a în resbelu și sa-i urmeze. Barral inca cunósce tendințele Austriei, pentru ca ambasadorulu acéstei Karoly i díse : Noi nu vomu fi totu-déun'a inimizii,

Trebuie sa te ascepti a gasí pre lei în mare numeru în tóte locurile, unde venatulu este abundantu. Ei nu se intrunescu nici odata într'o trupa dara prin bande de siése séu optu individi ; de siguru o familia care se intrunescu spre a merge sa caute hrana. Cu tóte acestea este cine-va multu mai în periculu, de a fi sdrobotu pre stratele Londrei, decâtu în Afric'a de a fi mancatu de lei, afara numai sa nu te apuci a-lu vená ; într'adeveru nimic'a din ceea ce amu vedítu séu auditu narandu-se în acésta privintia, nu aru fi imposibulu a impedecá scopurile unu omu avendu unu curagiu ordinaru, si sa-lu opréscá în drumulu seu.

Acen'si idea, care a silitu pre pictorii moderni, a representá pre leu sub nisce trasuri de fantasia, a condusu pre sentimentalisti a privi racnetulu seu, cá celu mai teribile din tóte strigatele de pre pamentu. Amu auditu acéstu „racnetu maiestosu alu regelui animaleloru“ ; acésta voce este într'adeveru bine facuta spre a insuflá spaima, cându ea se amesteca cu sgomotulu ingroditoriu alu tunetului acéstei tieri, cându nóptea este asiá de intunecósa, cându după fia-care fulgeru asiá de stralucitoriu cátu si rapede este cá orbitu de o orbire completa ; atunci cându plói'a cade cu atát'a violentia ca foculu se stinge si se lasa fâra protectiune, neavendu nici pre aceea a unu arbore, séu a puscei care odata, nu mai poté luá focu la nici o lovitura. Dara cându esci într'o carutia séu într'o casa bona, lucrulu este diferitu, si asculti racnetulu leului fâra respectu nici spaima. A face frase asupr'a maiestâtiei racnetului leului, este totu un'a cu vorbele netrebnice dara maiestóse. Strigatulu strutiului este totu asemenea de resunatoriu, si nici odata n'a speriatu omulu. Acésta asertiune

câci déca vomu învinge pre Prussi'a ne vomu arangá cu dvóstra cu cederea Venetiei. —

Prospectulu unu casus belli se aflá în urma în mobilisarea confederatiunei germane. Acum Bismark agitá, cá Itali'a sa atace întâiu, Napoleonu svatui'a sa nu iá inițiativ'a sub nici o conditione. Adevérat'a causa, din carea Itali'a nu voia sa încépa resbelulu, se esplicá prin telegram'a lui Lamarmor'a din 12 Iuniu 1866, în carea aréta ca e de consideratu depesi'a lui Gramontu carea afirma, ca, după cum a scrisu regin'a din Prussi'a cátra imperatul Austriei, între Itali'a și Prussi'a nu esista în adevérulu unu tractatu si la casu cându va atacá Itali'a Prussi'a nu e deobligata, a o urmá. Lamarmor'a vrea se scia, ca e cum-va imperatul de parere cá sa se respunda lui Bismark, ca Austri'a a oferitu cederea Venetiei, déca vomu remané neutrali, ceea ce s'a respinsu pentru cá se fimu fideli tractatului ?

La acéstu telegramu a respunsu în aceea di Nigr'a, după o audientia avuta la imperatul, ca nu e de lipsa a-lu întreba, pentru ca proiectele s'au facutu în Franci'a și Austri'a n'a voitu sa tracteze nici cându cu noi. —

Bunulu Lamarmor'a se teme, ca va fi parasitu de Bismark și Austri'a se va impacá cu Prussi'a si voru face frontu contr'a amicului seu celui bunu Napoleonu. Lamarmor'a întreba, ca mai e Itali'a deobligata a se tiené de tractatu după ce a întielesu ca Austri'a vré sa ceda Veneti'a, si se întorce prin Nigr'a iera cátra Napoleonu, dela carele capeta svatulu, sa nu atace înainte Prussi'e si sa nu póte resbelulu cu energiá. Lamarmor'a se revoltá la ide'a, ca Itali'a se póte resbelulu numai la parere, de óre ce elu voia sa póte resbelulu cu tóte medilócele de care dispune patri'a sea. Custozza si Liss'a a aretatu, ca glori'a ce o doriá elu pentru armat'a Italiei în acéstu resbelu n'a ajens'o.

Urméza capitululu alu nonesprediecelea.

Pentru a statorí unu planu comunu de resbelu se tramise din Berlinu istoriografulu Bernhardi la Florenti'a. Lamarmor'a carele asceptá pre unu generalu prussianu, se plange asupr'a acéstei peróne misterióse, carele fiindu civilistu, spre necesulu lui Lamarmor'a, voia cá acésta sa-i descopere campani'a italiana, pre cându Prussi'a nu aflá de lipsa a instrúá pre generalulu Govone despre opiniunile militare. Lamarmor'a e de parere, ca de-si nu se cuvine a tradá o campania nu numai inimicului, dara nici amicului, totusi o actiune militara comuna a fostu de lipsa. La acésta observá Bernhardi, ca statulu maioru prussianu a fipsatu cá punctu de intrunire pentru ambele armate Linzulu si Lamarmor'a a fostu de acésta parere, cá italianii sa opereze prin Tirolu spre a dá mân'a cu aliatii lor. După acésta desfasiurá Bernhardi planulu lui Bismark

ce amu emisu acum cáti-va ani, punendu-o în îndoiéla, amu cercetat, de atunci, cu ingrigire opiniunea europeniloru, care au auditu pre unulu si pre altulu ; i-amu întrebatu déca putea descoperi cea mai mica diferentia, între racnetulu unu leu si acél'a alu unu struti. Toti mi-au respunsu ca nu găsescu nici un'a, la ori-ce distantia aru fi pusu animalulu.

Indigenii afirma cu tóte acestea, ca recunósce ca începutulu celoru doue strigate, ce-va care le distinge.

Admitemu, este adevératu ca este o mare diferentia între gongonitulu unu leu satulu, si între grohairea insemnata a acélui'a cáruia 'i e fóme. Vocea leului este în generale mai profunda decâtu acea a strutiului ; dara n'amu pututu pâna acum sa distingu cu certitudine, pentru ca ea se aude nóptea în vreme ce aceea a strutiului diu'a.

Leulu Africej, este de o colóre rosiética cá a zavoilorulu ; cóm'a celui de parte barbatéscá este mare si face a se nasce ide'a unei fortie enorme ; la unii ea este négra la extremitatea periloru, de unde resulta ca-i numesce cu cóm'a négra, de-si pretolindenea este galbena rosiética, cá corgulu întregu.

La epoc'a descoperirii lacului Ngami dnii Oswel si Wilson omorira câte unulu din fie-care din acéste varietati : unulu erá unu leu betránu ai cáruia dinti nu mai erá decâtu nisce colti ; si ale cáruia ghiare erau cu totulu tocite ; altulu în tóta poterea fortiei sele avé dinti albi si ascutiti, dara amendoi n'avéu cóma.

Pre margínile lacului Ngami, si în tóta tier'a care 'lu incongióra, leii nu scotu atâtea racnete cá

FOISIÓRA.

Caletoria în Afric'a australe.

(Urmare din nr. 72.)

Bivolulu, ce e dreptu, se apropiase de loculu unde leii erau culcati ; si acésti'a vedíndu-lu sciopatându si sângeratu, cugetara ca erá o prea buna ocaziune a nu se profitá.

Leulu în generale apuca pre animalulu ce ataca de cósta de lângá piciorulu de din deraptu, séu de grumásu de desubtulu fácei inferióre ; nu e de siguru, ca se încerca vre odata a 'lu apucá de gârbítia. Cóst'a este punctulu seu de atacu obicinuitu, si acésta este partea ce incepe a o mancá mai întâiu. Indigenii suntu de aceea-si parere în acésta privintia, si impartasescu pre deplinu gusturile leului, în ceea ce privesce bucátile ce alege de preferentia. Câte odata se intalnesce unu elanu din care totu ce e în intru, a fostu mancatu de unu leu, fâra cá corpulu seu sa fi fostu de locu atinsu. Intestinele si pártile grasse, dau unu ospetiu complectu chiaru celui mai mare din lei ; sacalulu se invertesce sforaindu pre lângá hoitu ; dara indresnéla sea este câte odata pedepsita printr'o aruncatura de ghiara ce-lu omóra la momentu.

Índata ce este satulu, leulu dórme, si în acéstu casu este fórté lesne a-lu trantí pre lumea ceea-casa. — Venatórea leului cu câni este pre de alta parte fórté putienu periculósa, în comparatiune cu aceea a tigrlului de Indí'a ; cáci în acéstu casu, leulu este gonitu de droi'a de câni cari strimtorandu-lu prin latráriile lor, procura venatoriului tempulu necesariu, spre a-lu ochi cu linisce, si a trage asupr'a lui liberu.

fația cu acțiunea Italiei. De Linz nu mai eră vorba; armata italiană avă să opereze de alongulo mării adriatice și a însurge Ungari'a. În Berlinu s'a primitu planul elaboratu de revoluționarii italiani și emigranții Ungariei, după care avă să se facă în Ungari'a o insurecțiune și regimentele ungare din servitiolu Austriei să tradeze pre acésta. Lamarmor'a nu avă gustu pentru acestu planu, căci emigranții nu avă autoritate în Ungari'a, dară spre a dovedi acestu planu se radima pre o depesă din Berlinu în care Bismark pune la dispozițiune diumetatea fondurilor necesarie pentru caus'a slava și ungara. Unu milionu se cerea la începutu pentru pregătiri, două milioane pentru momentulu, cându aceste populațiuni voru intră în luptă asi'ă dară pentru fia care regimul câte 1¹/₂ milioane: În acésta depesă se cerea, că deocamdata să dea Itali'a și parte Prussiei prelânga condițiunea de replatire a acestei sume spre a accelera banii la locul destinatu. Se recomanda o mișcare pre cealaltă parte a mării adriatice, pentru că în cuadratul cetății se aflau multe regimente croate. Lamarmor'a eră contr'a acestei insurecțiuni, că a unui medicu neiertatu în rebelu și o țiené de nedemna pentru Itali'a. Spre a adevéri că cum 'lu intetiau emigranții ungari, generatulu amintescă două scrisori, un'a dela Klapka, alt'a dela Kossuth. Celu dintâiu ofere cu unu lacenismu militariu servitiile seile regelui din Itali'a și recomanda, că să se pună în contielegere cu comitetulu naționalu din Pest'a. Arme suntu în principatele dunarene; cela-laltu că unu adevératu advocatu unguru scrie unu memorandum, în care vré să arete, că Austri'a numai atunci se va poté învinge cându va fi și Ungari'a contr'a ei, documentându acésta asertiune prin aceea, că si Napoleonu în anul 1859 chiaru după invingérite dela Magenta și Solferino a voitu să-si asigure adiutoriulu Ungariei. E interesantu, că cu ce resonamentu iesuiticu se adoperă Kossuth a departă ingrijirile lui Victoru Emanuilu față cu insurecțiunea Ungariei, afirmându, că Ungari'a nu e revoluționaria ci monarchica. Ôre să-si fi adusu Kossuth aminte de aceste cuvinte cu ocasiunea manifestatiunilor la complanare?

Acum se întorče Lamarmor'a cătra proiectele de alianție, într'adeveru comice facute de emigranți și de comitetulu ungaru, carele presentă regimulu italianu unu proiectu de tractatu, despre care vomu relată în numărulu viitoriu.

(Va urmă)

Despre celu din urma actu alu evacuarii teritoriului francesu i se scrie lui „Daily News“ în unu telegramu detaiatu următoarele: Ajungendu la granitia ambele staturi maiore se impartiescu. Generalulu de Manteuffel se postéza dea dreapta dela

în partea care este mai la sud; abia amu auditu ce-va în tempulu locuintei năstre acolo.

Omulu nu este singur'a fiintia de care are a se teme leulu, și care 'lu impedează a se imulfi preste mesura; rară este adevératu leulu ataca unu animalu ajunsu la terminulu crescerei seile; dară i se întempla adese cându rapesce puiulu unui bivolu, de a vedé mam'a sea navalindu asupr'a lui, loatu de cornele animalului furiosu și cadiendu mortu de îndată. — Amu gasitu mai multi cari au peritu astfelu. Nu e siguru că unu singuru leu să atace vre-odată unu bivolu verstoicu; numărulu și fortia racnetelor care se audu, cându năptea unu bivolu a fostu omoritu, pare că anuncie că mai multi lei au loatu parte la asaltu.

În câmpia care este la sudulu vadului de Săbituan'a amu vediu o trupa de bivoli, aperiându-se contr'a unui numeru de lei, presentându fruntea inimicului; masculii erau înainte, femeile și cei tineri, erau îndereptu. Este destulu unu tauru de acésta specie, de a aruncă odată în aeru pre celu mai vigurosu din lei, spre a-lu omori de îndată. Mi s'a spusu că în ôre-care parte a Indielorū, chiaru bivoli domestici avă superioritatea asupr'a celorlalte animale selbatice; și ca i-au vediu urmarindu unu tigrū mugiudu că și cum aru fi avutu mare placere la acésta venetóre. Lei nu se apropia nici odată de elefanti, afara de cei tineri care îi sfășie câte odată. Ori-ce creatura viua afara de omu, se retrage înainte nobilului elefantu; și cu tôte acestea aru fi înca o prasa mai lesnicioasă decâtu rinocerulu, a cărui simple privire este de ajunsu spre a pune leulu pre fuga.

calea cătra Metz, pre cându generalulu de Glomer, care a venitu de cătra Metz în calea trupelor germane, de a stâng'a. Privitorii erau restrinsi pre mesur'a cea mai modestă cu tôte că actulu și peteculu, unde s'a templatu a fostu de siguru memorabilu. În deretrulu generalulu de Manteuffel stau doi francesi, unulu în rocu suru, cela-laltu, unu țieranu, în blusa. Nimene altulu n'a venitu să privésca acestu spectaculu. La signalulu datu din cetate de colonelu, corpulu de musica prussiacu începe sunetele sgomotoșe. În fruntea diviziunei mici mergea calare bravulu generalu de Lisingen, adevérata imagine a unui filosofu jovialu și liniscitu. După elu vine corpulu de musica și după acésta colon'a de artileria. Tienut'a superba a tambour-majorului e unu aspectu pentru diei. Corpulu de musica se întorče la parte dincolu și jóca imnulu naționalu. După artileria vine unu caru cu bolnăvi cu crucea rosă, după elu unu caru cu bagagia și după acésta pasiă celu din urma soldatu germanu, carele parasesce pământulu Franciei, unu Brandenburgianu încordatu, cu fația lăsa, carele seversiesce o faptă mare istorică nesciu cu întregulu „aequo animo“ alu seu, cum merge blastemându tempulu în calea sea. Dealtmintrele numele acestei persoane istorice nu trebuie retacutu. Elu se ch'ama Augus. Welk, nascutu în Brandenburg, de 22 ani și ident la regim. 64.

Si acésta a fostu totulu? Franci'a liberă și nice unu semnu de viață? Si totusi e asi'ă! Cându a trecut bravulu Welk, privitorulu celu suru se plecă și redicându o rodă de flăga desfășură tricolorulu, 'lu ridică susu și strigă: Vive la France! Tieranulu 'lu secundă, pre cându generalulu de Manteuffel mergea în linisce după trupe spre Metz.

Între bonapartistii din Parisu avă locu o escitațiune mare în 17 Septemvre. Diminét'a se lată între densii faim'a, că principele Napoleonu a devenitu viciim'a unui atentatu și după amédi circolă acésta fama despre principele imperialu cu mai multa siguritate, că Paru fi ucisu în Woolwich. Ambele aceste faim'e s'au doveditu de neintemeiate. Principele Napoleonu se afla senatosu și voiosu la sor'a sea în Saint-Gratien și fiului lui Napoleonu alu III. nu i s'a templatu nice o nenorocire.

Parti'a bonapartista fu surprinsa spre bucuri'a ei prin o depesă din Angli'a, după carea domnulu Paul de Cassagnac, fără de a se pune în candidatura s'aru fi alesu pre insul'a Guadeloupe de ablegatu în adunarea națională; înse acésta scire trebuie să se adevérescă, pentru că ministerulu de interne înca n'a primitu nice o scire despre rezultatulu alegerei de ablegati în acea colonie.

La hotelulu domnului de Rouher în Rue de l'Elysée s'a afisiatu o telegrama din Chislehurst, după carea principele imperialu se afla deplinu sanatosu în Woolwich. Diariulu „Liberté“ i se impartiesce din Londonu spre a lamuri faim'a latita, că principele a facutu unu lapsu la gimnastica și s'au vatematu nu putienu cu acésta ocaziune.

Diariulu „Popolo Italiano“ comunica următoarele: Unu prelatu de curte, care sta în corespondenție cu presedintele adunării naționale din Versailles domnulu Buffet, a impartesitu pontefielulu, o scrisóre amicabilă a numelului presedinte. După cum se scia, domnulu Buffet, e atātu întieptu cătu și clericalu, și nimene nu conósce referențiile Franciei mai bine decâtu elu. Elu scrie înse, că se afla cu ministrii lui Mac-Mahon în cea mai mare perplexitate, că ce voru face după redeschiderea adunării: séu să se pună deadreptulu pre restaurarea monarchiei séu să prelungésca lui Mac-Mahon plenipotentiele seile. Domnulu Buffet afirma, că fusiunea celor două ramuri ale barbonilor în Franci'a mai multă a despartitu pre partisanii acésti'a decâtu i-a împreunatu. Cu privire la poterea partitelor dice, că în Franci'a centrala clericali suntu egali partisanilor republicei conservative, în părțile de sudu prevaléza înse rosii și în părțile nordice, unde influenția protestanților e tare, republicanii moderati.

Turd'a, 23 Sept. 1873.

Domnule redactoru! În nr. 67 alu diariulu „Telegrafulu Romanu“ s'a publicatu o epistola deschisă fără subsemnatura, în carea, abstragendu dela insultele pre cari nu le țienu demne de a le reflectă, mi se impută, că numai eu a-si fi caus'a stărei decadiute a societății de lectură a damelor

române din Turd'a; că bibliotec'a societății este o ruina desolată; că dela 1866 nu s'au țienutu siedinție; că nu mi-asi fi datu socotelele că casires'a acestei societăți și că dora eu m'asi opune la reînființarea societății.

Dóm'n'a reclamante marturisesce, că a avutu cându-va „bucuri'a nobilă“ de a vedé prosperându acésta societate. Recunoscu cu tóta voia, că eu emu avutu cele mai putiene merite pentru acésta bucuria de odinóra a d-sele, și recunoscu totu odată, că starea presenta a societății nu este nici decâtu stralucita; dară negu, că de optu ani încóce, adeca dela 1866, societatea n'aru fi potutu să țienă siedinție; negu, că de atunci până astadi n'aru fi potutu să cêra raportu asupr'a stărei bibliotecii și a casei, și să se organizeze precum aru fi fostu mai bine; societatea a fostu și este în dreptu a face tôte aceste în diferite moduri; și mie mi se pară fôrte esagerate, ba chiaru și nebasate tôte aceste imputatiuni, că numai eu, singura eu, a-si fi caus'a decadiutei societății.

Până ce înse dóm'n'a reclamante nu va esi la lumina cu numele seu, ori în publicitate ori în sinulu societății, nu vedu lips'a unei espuneri mai detaiate a stărei societății, decâtu că bibliotec'a și socotelele societății stau totu-deună la îndemân'a fia-cărei membre.

Rogându-te să binevoiesci a dá locu, dle redactoru, acestorū ordori în pretiutulu d-tale diariu, sum cu distinsa stima

Emilia Ratiu.

Bucurdea-vinósa în 7 Sep. 1873.

(Urmare.)

Acum postimū intréba și forméza constructiuni cu astfelu de termini, apoi vedi „uritale de Ddiu“ unde vei ajunge! Astfelu de termini — după pãrerea mea, — numai atunci se potu aplică în conversări cu scolarii precum și în ori-ce opuri scolastice, cându poporul nostru întregu va fi cultu, că și parintii pre acasa să se folosésca de asemenea termeni, până atunci înse avemu să mai astep-tămū — va mai trece apa pre vale.

Cându dîcu eu, că acésti termini nici decum nu-i potu primí, atunci nici decum nu întielegu, că dora să se demita cine-va la acelu gradu inferioru și a se folosi cu cele mai de rendu cuvinte ale poporului — cu cele de pre strade! nu! ei noi să ne folosimū cu cele mai alese cuvinte din poporu, căci avemu destule și totu deodată și fôrte frumóse.

Nu dîcu înse nici aceea: că cu nici unu cuventu din cele susu citate etc. sa nu se folosésca cine-va ici colea, mai rarū, nu! ei să se folosésca, dară nu atâtea odată; căci atunci pronulu nu se va silí după judecata și întielesu, ci mai multu, ba numai după terminu séu cuventu spre a-lu țiené în memoria, apoi ti-lu respunde (schimonositu) de totu stricatu cum nu l'ai mai auditu nici odată.

Acum după ce amu aretatū în introducere principiile pre care me bazezū și după ce amu insiratū vre-o căti-va termini și câte-va cuvinte, din cari usioru se poté întielege și respunéulu pre deplinu; nu-mi mai remane alta decâtu să me pronunțu: pro séu contr'a acésti opsiuru, deci dară:

a) considerandu fragetele poteri ale scolariilor din scótele populare, că ei nici chiaru cele mai necesarie și mai folositorie obiecte de invetiamentu, compuse în unu stilu fôrte popularu, și cunoscutu înca nu le potu pricepe bine, ba ce e mai multu, fôrte multi din ei nici ceti nu potu bine,

b) considerandu multele obiecte ce suntu de a se propune în scótele populare,

c) considerandu, că acéstu opsiuru nu e compusu — încātu pricepu eu, după nici unu sistemū pedagogicu modernu, iera principiile pedagogice neobservate, lasate afara, și suplinite cu altele contrarie,

d) considerandu, că prin propunerea acésti studiu în form'a și modulu în care se afla acum, s'aru face o saritura prea mare, și s'aru face o lacuna, ba o rană fôrte mare și durerósa în invetiamentu, prin marea și mult'a sdrobire de capu și totusi putienu pricepere — dela copii,

e) considerandu, că totu materialulu cuprinsu în acéstu opsiuru, e cuprinsu și se mai poté cuprinde impartitu după felu în tôte cele-lalte obiecte de invetiamentu,

f) considerandu în fine, că prin propunerea

școlii opsiorn în școlile populare nu numai s'arū impedecā invetiamentulu întregu și prin urmare și ajungerea scopului dară se impedeca scopulu cu totul, prin dificultatea ce arū produce acestu opsiorn în invetiamentu; dîcu dară, ca: din considerationile acestea eu nu-lu sflu de bunu, potrivitu și corespondietoriu, pentru ajungerea scopului prefiptu și prin urmare în form'a de fatia că manualu separatu nu-lu potū primī și asiā propunū:

a) Că acestu opsiorn intitulatu: „Drepturile și datorintiele civili“, în form'a sea de astadi, că manualu separatu, să se scōta din școlile populare, să se lase cu totul afara;

b) Fiindu inse că contine materia fōrte buna în sine; să se pastredie că manualu instructivū — în forma de estrasu, numai dōra chiaru pentru invetiatori, nu inse și pentru scolari;

c) Materialulu cuprinsu în acestu opsiorn sa se impartiēca în foliurite pārti dupa și între obiectele ce tractedia despre acea sciintia; asiā d. e. la pagin'a 12 „ce este casatori'a?“ acēst'a a se aplicā la porunc'a a 10-a, despre a 6 taina, apoi datorintiele copiiloru cātra parinti și vice versa, se cuprindu în a 5-a porunca, la pag. 20—21 vorbesce despre: „defraudatiune în contributiune“, apoi numai în contributiune e oprita defraudatiune? — porunc'a a 8-a etc. etc. și asiā fia-care materia sa se aplice în manualulu cu materia de acelasi feliu etc.

Asiā dară din tōte acestea eu facu urmatōriulu concludu:

Opulu intitulatu: „Drepturile și datorintiele civili“ lu primescu numai că carte instructiva — că unu estrasu — pentru invetiatori; nu inse nici decum și pentru copii că manualu separatu; ci pentru școlē sa existe numai materia impartita între obiectele cele-lalte dupa feliu.

Acēst'a se aduce la cunoscintia fratiloru invetiatori din tractulu Branului, cu acelu adausu, că în siedintiele conferintiei semestrali ce se voru tienē sa bine-voiēca a luā în consideratiune și acēsta modesta parere a mea; și apoi a concludu dupa cum voru aflā de bine.

Teodoru P. Popu,
inv. prim.

Varietāti.

** (Unu masinistu în perplexitate.) Domineca nōptea spre Luni voiajorii asceptau cu multa impacintia sosirea trenului întârdiatu de cātra Murēsiu-Osiorheiu la statiunea din Tiosiu. Intr'unu târdiu trenulu sosese la statiunea numita, dară ce se vedi? Masinistulu spre cea mai durerōsa surprindere a sea se tredī fāra vagōne. Perplexu de acestu capritiu alu sortiei, se întōrce rapede inde-reptu, uitā inse în grab'a sea cea mare, de adepesiā la statiunea din Aicdu spre a preveni vre-o nenorocire și intercendū-se iēra la statiunea Tiosiuului face dispusetiunile uitate și dupa acēst'a plecā dupa vagōnele perdue. Plecarea trenului prin acēst'a s'a întârdiatu pāna la 6 1/2 ore. E curiosu, ca în momentulu acestei confusiuni oficialii dela drumulu de feru în necasulu lorū incepura a se sfadi pre nemtia, cu tōte că acesti erau de nationalitate maghiara. Bagu sēma pentru a nu vatemā limb'a maghiara și a nu se dā de goli inaintea numerosiloru voiajorii prin atare ordine pre drumulu de feru ostu-ungurescu!

Ad. Nr. 109 1873.

Concursu.

Pentru urmatōrele statii invetiatoresci se deschide prin acēst'a concursu pāna la 30 Septembrie a. c.

I. În Teliu:

cu o léfa anuală de 198 fl. v. a, cuartiru liberu și lemne.

II. În Vam'a Bozeului:

cu o léfa anuală de 150 fl. v. a. cuartiru liberu. Cu aceste posturi este legatu și cantoratulū, acārui remuneratiune este computata aci.

Concurentii deci suntu invitati că în intiele-sulu Statutulu organicu, petitiunile lorū pāna la terminulu de susu sa le astērna la scaunulu ppescu alu Heghigului.

Elōpatak în 26 Augustu 1873.

Ioanu Mog'a
Adm. prot.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu clas'a I-ma la școl'a rom. gr. or. din com. Sesciori impreunatu cu unu salariu anual de 200 fl. v. a. și cuartiru naturalu în edificiulu școlēi, se deschide concursu pāna în 25 Septembrie a. c. st. v.

Doritorii de a ocupā acestu postu au a-si asterne concursele lorū instruite amesuratu „Statutulu organicu“ pré onoratulu Domnu Protopopu Ioanu Tipeiu în S. Sebesiu. —

Sesciori în 1 Septembrie 1873.

Comitetulu parochiale
Ioanu Stoicuta
parochu că presiedinte.

(2—3)

Concursu.

Pentru postulu de invetiatoriu în comun'a Sinc'a noua se escrie concursu.

Salariulu invetiatorulu este 250 fl, cortelu liberu și lemnele necesare.

Dela concurenti se cere că sa fia clerici sēu pedagogi absoluti sēu celu putienū sa aiba p a t r u clase gimnasiale și sa scia cantāriile și tipiculu că sa pōta tienē stran'a în biserică în duminēci și sērbatori.

Concurentii au a-si asterne cererile lorū scrise cu mân'a lorū propria și instruite conformu statut. org. la presiedintele subscrisulu comitetu parochiale pāna în 30 Septembrie a. c.

Sinc'a noua 20 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale.

prin Ioanu Scurtu,
Parochu.

3—3

Concursu.

În protopresbiteratulū gr. or. alu Ioagiului I comitatulu Hunedōrei suntu a se ocupā urmatōrele posturi invetiatoresci:

1. Hondolu cu 200 fl. v. a. salariu anual și cortelu.

2. Certesiu cu 150 fl. v. a. salariu anual, cortelu, și dela totu elevulu unu caru de lemne.

3. Magar'a cu 150 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 3 orgii lemne.

4. Fornadi'a cu 120 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 2 orgii lemne.

5. Suligete 130 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 3 orgii lemne.

6. Valisior'a cu 160 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 2 orgii lemne.

7. Delu-mare cu 160 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 3 orgii lemne.

8. Bambotocu cu 300 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 6 orgii lemne.

9. Rapoldu-mare cu 240 fl. v. a. salariu anual, cortelu și 6 orgii lemne.

10. Bobaln'a cu 260 fl. v. a. salariu anual, și cortelu.

Doritorii de-a ocupā aceste posturi, au a tramite subscrisulu petitiunile lorū instruite cu documentele necesari pāna la 6 Octombrie a. c. st. v. Hondolu în 31 Augustu 1873.

În contielegere cu respectivele comitete parochiale
Basiliu Piposiu
Protopres.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu primariu la școl'a gr. or. din comun'a Vale, cu terminu pāna în 15 Septembrie a. c. st. v. se escrie concursu.

Emolumentele suntu:

Unu salariu anual de 220 fl. v. a. cuartiru liberu în edificiulu școlēi.

liberu în edificiulu școlēi. —

Doritorii de-a ocupā acēst'a statiune, au a-si adresā concursele lorū, bine instruate la subsemnatulu comitetu parochialu; dovedindu ca au absolvatu gimnasiulu inf., ca suntu clerici sēu pedagogi absoluti. —

Vale în 12 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale în contielegere cu P. protopresbiteru.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiiiloru invetiatoresci în comunele tractulu protopresbiterale Nocrichiu — Cincu-mare mai josu semnate, se escrie prin acēst'a

concursu pāna în 1 Octombrie a. c. pre lānga locuintiele necesari și lemnele de focu în urmatōrele salarie:

1. Vecerdu cu salariu anual de 50 fl. v. a. din alodiulu comunale, și 12 galete bugate dela poporu.
2. Zlagn'a 65 fl. v. a. din fondulu bisericēi.
3. Verdu, 50 fl. v. a. din fondulu școlēi.
4. Merghindēlu 50 fl. v. a. și 10 galete bucate dela poporu.
5. Ruja, 40 fl. v. a. dela poporu.
6. Prostea, 75 fl. v. a. dela poporu.
7. Iacobeni 50 fl. v. a. dela poporu.
8. Hundrubechiu 40 fl. v. a. dela poporu.
9. Selistētu 70 fl. v. a. dela poporu.
10. Calboru 130 fl. v. a. din alodiu și 4 galete bucate dela poporu.
11. Sasasiu 160 fl. v. a. din alodiu.

Doritorii de a ocupā aceste posturi au a tramite pāna la terminulu mașosu amintitu petitiunile lorū instruite în sensulu §-ului 13 din Statutulu Organicu la subscisulu.

Nocrichiu în 12 Augustu 1773.

În contielegere cu respect: comitete paroch.

G. Maieru,

(2—3)

adm. ppescv.

Concursu.

Pentru ocuparea unei statii invetiatoresci la școl'a romāna gr. or. din comun'a Ludosiu protopopiatulu Mercurei se deschide concursu.

Salariulu impreunatu de acestu postu este 200 fl. v. a. care se platesce din alodiulu comunei în rate trilarie decursive.

Doritorii de a ocupā acestu postu au de a-si asterne cererile lorū pāna în 20 Septembrie a. c. st. v. la subsemnatulu, și au a documentā: ca suntu romāni de legea gr. or.; au absolvatu studiile pedagogice sēu teologice; deca au mai functionatu sēu nu că invetiatoriu; și în fine, ca au o purtare morale nepatata.

Mercurea 27 Augustu 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Drocu,

(3—3)

adm. prot.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la școl'a confes. gr. or. din Dev'a.

Emolumentele impreunate cu acestu postu snt 250 fl. v. a. salariu anual, cuartiru liberu, gradina de legumi și lemne trebuinciose.

Doritorii de a ocupā acestu postu sa-si astērna concursele lorū insocite de documentele prescise prin „statutulu organicu“ comitetulu parochialu din Dev'a pāna în 30 Sept. a. c. st. v.

Dev'a în 8 Septembrie 1873.

În contielegere cu protopresbiterulu tractulu Devei.

Comitetulu parochialu.

Dr. Lazaru Petcu,
pres. comitetulu parochialu.

(2—3)

Nr. ⁴⁰⁹⁸⁵/_{civ.} 1873.

Edictu.

Din partea tribunalulu reg. din Sabiu se aduce la cunoscintia publica, cumea în urm'a cererēi consistoriulu archidieceșanu gr. or. din Sabiu s'a conceșu vendiarea libera a averei miscatōre dejā pretiuita din partea judecatoriei și apartinātore la remasulu Escelentiei Sele alu archiepiscopulu și metropolitulu Andreiu Barona de Siagun'a, repausatu în 28 Iuniu 1873, sub urmatōrele conditiuni:

1. pretiulu strigarei este pretiulu staveritu în inventariulu judecatorescu, iēra sub acestu pretiu nu se va vinde obiectulu.

2. Comperatoriulu va avē sa depune pretiulu întregu de locu dupa plusferirea lui, la mân'a comissariulu de licitatiune, și numai dupa aceea va primī obiectulu în posesiune.

Terminulu licitatiunei se defige pre 29 Septembrie 1873 și pre dilele urmatōrie, afara de duminēca și sērbatori, totu-deun'a dela 9—12 ore înainte de amēdi și dela 3—6 dupa amēdia în locuintia repausatulu.

Din siedintia tribunalulu regescu.

Sabiu în 25 Septembrie 1872.